

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 59:

Forslag til folketingsbeslutning om anvendelse af elektronisk overvågning af senildemente.

Af Kirsten Jacobsen (FP) m.fl.

(Fremsat 13/11 97).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Karen Jespersen):

Med dette forslag ønsker Fremskridtspartiet at opfordre regeringen til at fremsætte et egentligt lovforslag, der gør det muligt for plejehjem at anvende elektroniske hjælpemidler ved overvågning af senildemente, sådan at plejehjemmets personale bliver advaret, når den senildemente forlader plejehjemmet.

Forslagsstillerne ønsker også, at det skal gøres lovligt at anvende elektroniske hjælpemidler, der gør det muligt at genfinde den senildemente, som er gået bort fra plejehjemmet, og det skal være muligt at standse vedkommende.

Endelig ønsker forslagsstillerne, at der skal være en pligt til at indberette brugen af de elektroniske hjælpemidler.

Jeg er meget enig med forslagsstillerne i, at der er tilfælde, hvor senildemente stikker af fra plejehjemmet og flakker hjælpeløse omkring uden selv at kunne finde tilbage, og det er et problem. Heldigvis er der ganske få tilfælde, hvor det kan gå så galt, at vedkommende bliver fundet død og altså ikke har kunnet hjælpes på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt. Men der er helt regulært et problem, når det drejer sig om, hvad man kan gøre for at sikre, at demente ikke kommer ud i den situation.

Men der er også et problem med, hvordan man tager elektroniske eller andre hjælpemidler i brug på en måde, så det ikke går ud over andres retssikkerhed, men selvfølgelig også, så det ikke går ud over de dementes retssikkerhed. Hvordan griber man de her ting an, så man rammer den rigtige balance mellem at beskytte og hjælpe dem, der er for svage til at beskytte sig selv, og ikke at overskride grænsen for individets retssikkerhed?

Som forslagsstillerne også selv siger, har der tidligere været arbejdet med dette spørgsmål. Der er lavet en pjece, hvor det er beskrevet,

hvad det er muligt at bruge i dag af forskellige hjælpemidler, men det er rigtigt, at grænsen ikke er særlig klar, når vi snakker om, hvad der er tilladt med den lov, vi har i dag, og hvad der ikke er tilladt.

Det var baggrunden for, at regeringen og jeg nedsatte et udvalg, der skal se på hele det problem, der drejer sig om magtanvendelse i forhold til borgerne, og det handler ikke kun om demente, men det handler også om f.eks. psykisk udviklingshæmmede. Det udvalg skal komme med nogle indstillinger til, hvilke ændringer der eventuelt kan komme på tale for at få en bedre beskyttelse af dem, der ikke kan beskytte sig selv, altså også de demente.

Det er et udvalg, der er ret bredt sammensat, og jeg kan oplyse Folketinget om, at udvalget står lige foran at blive færdig. Jeg har forhørt mig inden førstebehandlingen her og fået at vide, at der måske mangler et enkelt møde, og at vi kan regne med, at der ligger en rapport fra udvalget i januar måned. Derfor synes jeg, det er helt oplagt, at vi skal vente med at træffe beslutninger, indtil vi ser rapporten fra udvalget, indtil vi ser, hvad de mennesker, vi har bedt om at undersøge dette spørgsmål og vende og dreje de forskellige aspekter, foreslår. Jeg mener også, at der kan være god grund til at sende den rapport ud til høring, inden vi træffer en endelig politisk beslutning om, om der skal lovgivning til og i givet fald, hvilken lovgivning der skal til.

Jeg vil ikke tage stilling her og nu til indholdet i forslaget, men jeg vil afvise det ud fra, at jeg mener, vi skal afvente rapporten, der kommer fra udvalget i januar.

Grete Schødt (S):

I Socialdemokratiet ser vi frem til afslutningen af det udvalgsarbejde, socialministeren har sat i gang om psykisk handicappedes retssikkerhed, som bl.a. skal beskrive og vurdere lovligheden af de foranstaltninger, der i praksis anvendes over for mennesker med psykiske handicap, herunder også demente. Dette udvalgsarbejde er meget tæt på sin afslutning, som socialministeren rigtigt har sagt for et øjeblik siden, og selv om det nu er anden gang, Fremskridtspartiet fremsætter et beslutningsforslag, der handler om elektronisk overvågning af senildemente, der bor på plejehjem, har vi ikke ændret holdning til indholdet af forslaget.

Vi vil gerne være med til at sikre ældre mennesker den bedste trykthed, uanset om de bor på